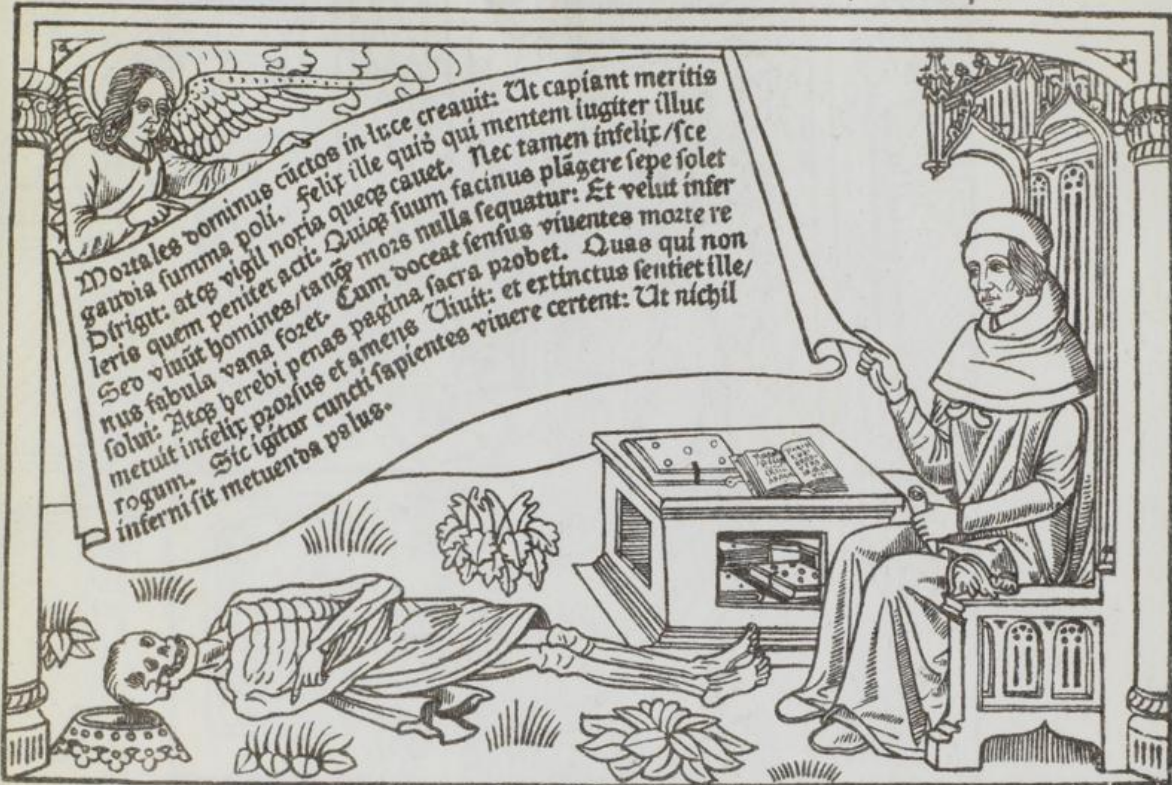

Dies mei sicut Umbra declina
uerunt: et ego sicut fenum
arui. Tu autem Domine
in eternum permanes.

Esto memor q̄ puluis eris et Vermibus esca
In gelida putrens quando iacebis humo
Non eris in mundo qui te Velit Ultra Videre
Cum tua ranādiō: sit caro rupta cane.

Auctor

Vos Videntes in hac protractura
Omnes status mundi choreantes
Hic notate qualis sit natura
Humanorum dirigite mentes
Nunc Viuentes statim morientes
Putrescentes relictis omnibus
De carnibus Vermes nutriendos
Omnes status sunt dati Vermibus.

Nil est homo qui bene cogitat
Nisi Ventus res transitoria
Quisquis Videt clare qui pensitat
Hanc choream nudam leticia
Hec igitur cunctis hystoria
Sit permanens et mente stabilis
Ut quilibet fruatur gloria
Felix ille qui gaudet in celis.

Vtile est q̄ rememoretur
Mare sero: nam talis hodie
Viuu sanus qui cras morietur
Ergo quisque credat hystorie
Sunt aliqui mundane glorie
Tam dediti q̄ quicquid agatur
Nichil credunt: pleni leticie
Nuncq̄ credunt quousq̄ tangantur

Quantum sunt qui hic abutuntur
Ac non esset Verus paradysus
Aut infernus: sed cruciabantur
Ut scriptura testatur omnibus
Absoluti cunctis reatibus
Vos orate qui nunc hac transitis
Ut amici saluentur precibus
Cum orare valeat defunctis.